

dlužují trvání Ježíšova prostřednického úřadu. Poslání rozšíří na celý svět. Ježíš svěřil starost o svou církev dvanácti apoštolům. Ti pak staví do čela církvi muže, z nichž někteří nesou titul „starších“, předchůdců dnešních kněží („presbyteros“, viz v Sk 14,23; 20,17; Tt 1,5). Pavlovy úvahy nad apoštolátem a dary Ducha už směřují ke kněžské službě v církvi – když mluví o apoštolském kázání, používá výrazů

z liturgicko-bohoslužebného slovníku (Řím 1,9; 15,15n). Zde je kořen pozdějšího vývoje k institucionálnímu kněžství, které ovšem není v Novém zákoně žádnou kastou a ani popřením kněžství Kristova nebo kněžství všech věřících. Je službou oběma a tím také prostředníkem služby lidu jeho Bohu.

Upraveno podle Slovníku biblické teologie (1981)

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník

ŘK farnosti Semily

Číslo 12 9. června 2019

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: **R. D. Jaroslav Gajdošík**, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Košťálově (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost sv. Petra a Pavla

AKTUÁLNÍ INFORMACE

MŠE SV. PRO DĚTI „U ROZÁRKY“

V úterý 11. června 2019 od 16.30 h

zveme na mši svatou pod širým nebem

pro rodiny s dětmi v místě bývalé kapličky sv. Rozálie (nad tratí v úrovni čerpací stanice Benzina v Semilech).

**Pokud počasí dovolí, po skončení mše sv. setr-
váme na místě a opečeme si buřty.**

SETKÁNÍ FARNÍ RADY

Ve čtvrtek 13. 6. 2019 v 18.00 hodin proběhne na faře další schůzka farní rady.

Zveme všechny farníky, kteří mají zájem o dění ve farnosti, aby přišli sdělit svoje podněty, nápady a připomínky.

- ekonomické záležitosti – využití získaných finančních prostředků za prodej pozemků pod Riegrovou stezkou, plánované investiční akce, opravy
- pastorační aktivity ve farnosti

POZVÁNKY NA ORELSKÉ SOUTĚŽE

Orel – župa sv. Zdislavy Semily zve v sobotu 15. 6. 2019

na soutěž ve fotbalových dovednostech nejen pro děti a

mládež, která se bude konat v Semilech u roubenek v **Jílovecké ulici od 10.00 hodin.**

V sobotu 22. 6. 2019 se pak koná soutěž v lehké atletice nejen pro děti a mládež, a **to na hřišti gymnázia v Semilech od 10.30 hodin.**

Bližší informace: Bohdana Tichá, tel. 739 911 157, e-mail orel.semily@seznam.cz

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 6. června 2019. Uzávěrka následujícího čísla: 20. června 2019. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky (ve formátu doc, docx, odt) zasílejte na adresu hřivna@post.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 10. 6. – 23. 6. 2019

10. 6. Po				<i>Památka Panny Marie, Matky církve</i>
11. 6. Út				<i>Památka sv. Barnabáše, apoštola</i>
	KA	08.00	za ++ Ottu a Kamilu	
		16.30	mše sv. pro děti – v místě bývalé kapličky „U Rozárky“	
12. 6. St	KA	08.00	za zdraví a Boží požehnání pro neteř Evu u příležitosti narozenin	
13. 6. Čt				Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze
	KA	08.00	za zdraví a Boží požehnání pro Antona	
14. 6. Pá	KO	18.00	za ++ Františka, Irenu a Melánii	
15. 6. So	DD	13.30	za farníky	
	KA	18.00	za † Janku	
16. 6. Ne				Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE
	KO	08.30	za uzdravení Ladislava Balušíka	
	CH	15.00	na úmysl	
17. 6. Po	–	–	–	
18. 6. Út	KO	18.00	za ++ Štefánii a Ladislava Krajčoviechovy	
19. 6. St	KA	08.00	za ++ Kristýnu a Karla Gabanovy	
20. 6. Čt				Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ
	KO	18.00	za ++ z rodiny Babiarovy	
21. 6. Pá				<i>Památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka</i>
	KO	18.00	za zdraví a Boží pomoc pro Danielu Balušíkovou	
22. 6. So	DD	13.30	za farníky	
	KA	18.00	za † Karla Čamaje	
23. 6. Ne				12. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
	KO	08.30	za zdraví a Boží požehnání pro rodinu Daniela Šulce	

BŮH JE „RODINA“ TŘÍ OSOB

Na slavnost Nejsvětější Trojice nám Janovo evangelium (16,12–15) podává úryvek dlouhé řeči, kterou Ježíš pronesl na rozloučenou krátce před svým umučením. V této promluvě vysvětluje učedníkům nejhlubší pravdy, které se týkají Jeho osobně. Tak je načrtnutý vztah mezi Ježíšem, Otcem a Duchem. Ježíš ví, že se blíží uskutečnění Otcova plánu, který naplní svojí smrtí a svým zmrtvýchvstáním. A proto chce svoje učedníky ujistit, že je neopouští, neboť Duch svatý bude pokračovat v Jeho poslání. Duch prodlouží Ježíšovo poslání, to znamená, že povede církev dál.

Ježíš zjevuje, v čem toto poslání spočívá. Předně nás Duch uvádí do chápání mnoha věcí, které nám Ježíš má ještě říci (srov. Jan 16,12). Nejedná se o nové či speciální nauky, nýbrž o plné porozumění všeho, co Syn slyšel od Otce a dal poznat učedníkům (v. 15). Duch nás vede do nových zásadních situací s pohledem upřeným k Ježíši a zároveň otevřeným k událostem a k budoucnosti. On nám pomáhá, abychom kráčeli dějinami pevně zakořenění v evangelii a také v dynamické věrnosti našim tradicím a zvyklostem.

Tajemství Trojice však mluví také o nás, o našem vztahu s Otcem, Synem a Duchem svatým. Prostřednictvím křtu nás totiž Duch svatý zasadil do srdce a života samotného Boha, který je společenstvím lásky. Bůh je „rodina“ tří Osob, které se mají tolik rády, že tvoří jednotu. Tato „božská rodina“ není do sebe uzavřená, nýbrž otevřená, sdílí se ve

stvoření a v dějinách, vstoupila do světa lidí a povolává všechny, aby se stali její součástí. Trojiční horizont společenství nás všechny zahrnuje a podněcuje, abychom žili v lásce a bratrském sdílení a byli si jisti, že tam, kde je láska, je Bůh.

Naše bytí stvořené k obrazu a podobě Boha, který je společenstvím, nás nabádá, abychom sami sebe chápali jako bytí ve vztazích a žili mezi sebou v solidaritě i vzájemné lásce. Tyto vztahy se pěstují především v našich církevních společenstvích, aby byl stále zřetelnější obraz církve jakožto ikony Trojice. Pěstují se však ve všech ostatních sociálních vztazích, počínaje rodinami přes přátelství až k pracovnímu prostředí. Jsou to konkrétní příležitosti, které jsou nám nabízeny, abychom vytvářeli lidsky stále bohatší vztahy, schopné vzájemné úcty i nezištné lásky.

Slavnost Nejsvětější Trojice nás vybízí, abychom se zapojili do každodenních událostí a byli kvasem společenství, útěchy a milosrdenství. V tomto poslání je nám oporou moc, kterou nás obdařuje Duch svatý a která pečuje o tělo lidstva, jež je raněno nespravedlností, útlakem, nenávisť a chtivostí. Panna Maria ve svojí pokoře přijala Otcovu vůli a počala Syna z Ducha svatého. Ona, která je zrcadlem Trojice, ať nám pomáhá posílit naši víru v Trojiční tajemství a vtělit ji do rozhodnutí a postojů lásky a jednoty.

papež František, 22. 5. 2016

SVÁTEK JEŽÍŠE KRISTA, NEJVYŠŠÍHO A VĚČNÉHO KNĚZE

Ve čtvrtek po slavnosti Seslání Ducha svatého se slaví svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze. Tento nový svátek se začal slavit ve Španělsku, kde jej povolil papež Pavel VI. v roce 1970. Na celou církev ho pak rozšířil Benedikt XVI. v roce 2012.

Chceme-li pochopit význam Ježíšova kněžství, je nutno se nejdříve seznámit s pohanickým pojetím kněžství a hlavně se starozákonním kněžským úřadem, který je předobrazem a přípravou na kněžství Ježíšovo...

Stará mimobiblická náboženství si vytvořila celou řadu nižších božstev, která měla sloužit jako prostředníci mezi člověkem a vyššími transcendentními božstvy. Později se takovými prostředníky stávali různí duchové nebo i lidé (králové, kněží apod.), kteří byli zároveň do jisté míry i přímluvci. Kněží byli služebníky oltáře, strážci posvátných tradic a „mluvčími“ božstev.

Ve starozákonní době existovalo množství prostředníků mezi Bohem a člověkem. Šlo často ale jen o přechodné, jednorázové poslání. Bůh se ale neuzavírá do nějaké své osamocené výše, ale usiluje o vztah k člověku. Všichni prostředníci, které posílá, ve skutečnosti připravují příchod jediného skutečného prostředníka a jsou jeho předobrazem. V Izraeli existovaly dvě základní kněžské funkce: bohoslužebná – přinášení oběti a funkce služby Slova.

Smír mezi Bohem a člověkem je definitivně zjednan až Ježíšem, Vtěleným Slovem, který může opravdu mluvit a jednat jak jménem Božím, tak jménem člověka. Je zde tak někdo, komu přísluší v plném slova smyslu titul „prostředníka mezi Bohem a lidmi“.

Starozákonní kněžstvo se po generace staralo o náboženský život vyvoleného národa učním, sestavením Písma svatého a podáním Mojžíše i proroků.

Kněžský úřad Izraele byl spojen s vysokými požadavky, kterých ovšem všichni kněží nedosahovali. Proto proroci tyto slabiny nemilosrdně odhalovali. Všechna kritika a všechno reformní úsilí byly nesený snahou přiblížit se ideálu dokonalého kněžství. Proroci nepřestávali připomínat jejich povinnosti, jako věrnost Tóře a pravou, neposkrvněnou bohoslužbu. Prostá zkušenost ovšem vedla k poznání, že člověk sám ze sebe není schopen takovéto dokonalosti. Proto se veškerá naděje upínala k Bohu, který sám nastolí dokonalé kněžstvo.

Vše, co přináší Starý zákon, nabývá plného

významu v Ježíšovi, který je naplněním a i překonáním kněžského úřadu.

Prvním úkolem starozákonních kněží bylo přinášet obětí. O Ježíšově smrti, kterou jeho protivníci vidí jako trest za rouhání a učedníci jako křiklavý neúspěch, on sám mluví jako o oběti, kterou popisuje za použití starozákonních předobrazných událostí, jako je např. smírná oběť služebníka Hospodinova (Mk 10,45; 14,24; srv. Iz 53) nebo Mojžíšova oběť při uzavření smlouvy u paty Sinaje (Mk 14,24; srv. Ex 24,8). Jeho krev, prolitá o Velikonočních, připomíná krev velikonočního beránka (Mk 14,24; srv. Ex 12,7.13.22n). Přijímá smrt, ke které je odsouzen, jako oběť, kterou kněz přináší na smír Boha s hříšníky, jako novou smlouvu o spáse lidu. Je skutečným knězem, který přináší oběť vlastního života.

Druhým úkolem starozákonních kněží bylo vykládat Tóru. Ježíšův postoj k Mojžíšovu Zákonu je jednoznačný: přichází jej naplnit (Mt 5,17n) a odhalit jeho hluboký a doposud skrytý smysl. Sám se přitom necítí vázán jeho literou (Mt 5,20–48), ale jeho duchem. I v tomto ohledu je Ježíš „nástupcem“ starozákonních kněží a zároveň stojí nad nimi tím, jak dovršuje Zjevení.

Celé Ježíšovo jednání a celý křesťanský lid má kněžský charakter. Ježíš vyzývá své učedníky, aby byli nositeli jeho poselství. Protože Ježíš dává všem podíl na svém synovství a na království mesiášského nového světa, činí z nich kněze podle svého obrazu.

Žádný text Nového zákona neoznačuje titulem „kněz“ ty, kdo nesou zodpovědnost za církevní obce. Uvážíme-li, jak zdrženlivý byl v používání tohoto termínu Ježíš sám, nemůže nás překvapit ani zdrženlivost prvních křesťanů.

Už za svého pozemského života Ježíš povolává na svou vinici, tj. hlásat evangelium a konat skutky, které jsou znamením přítomnosti Božího království. Tito jeho vyslanci pro-